

Vprašanja in odgovori.

N. J. v B.

Kupil sem njivo, kjer je vknjižen prejšnji dolg. Nekaj druge zemlje je kupil nekdo drugi, kjer je tudi vknjižen isti dolg. Ali moram res plačati?

Odgovor:

Ko ste kupili in plačali, ste morali zahtevati v pogodbi čisto zemljiško knjigo. Če pa ste pustili vknjižen prejšnji dolg, boste žal morali pustiti — njivo, ker samo z njo garantirate za vknjižen dolg, ako v svoji neprevdčnosti niste podpisali celo kake zadolžnice za celo svoto, o čemer pa ne pišete. Vaš slučaj naj bo vsem čitateljem v opozorilo, da dobro prebitajo, predno kaj podpišejo!

I. N. v B.

Naredil sem gramoz za banovinsko cesto in so ga že prevzeli, denarja pa ni od nikoder. Kaj naj napravim?

Odgovor:

Sedaj ob novem letu dobi banovina dosti doklad, terjajte takoj in sicer osebno g. banu pišite!

K. M. v K.

Imam sina v meščanski šoli, ali bi dobil kako podporo zanj? Sem delavec.

Odgovor:

Ker ga nimate doma, ampak drugod, imate res velike stroške. Za srednješolca je dijaška kuhinja, za meščansko šolo pa je ni. Oglasite se pri g. ravnatelju ali pri g. katehetu šole. Če je fant priden, bodo mu šli na roko vsaj glede hrane.

F. K. v B.

Soseda vozi po moji zemlji, jaz pa po njeni. Sedaj mi prepoveduje, sama pa še vozi.

Odgovor:

Ako so vaši predniki vozili in je skupno tega 30 let in ni napisano »Dovoljeno do preklica«, je pravica zastarela in vam ne more prepovedati, vi pa njej ne. Če imata pa vsak po dve kravi preveč v hlevu, se pa tožarita, bosta isto izvedela!

I. S. v I.

Nabil sem fanta, ki je ponočeval okrog naše hiše. Na sodnji smo se pobotali, da je že vse dobro. Sedaj mi pa neki drugi odvetnik

piše, da moram plačati za stroške 300 Din in 150 Din za fantove bolečine.

Odgovor:

Ako je tudi tisti fant podpisal, niste dolžni nič plačati, razen če ste to podpisali, da advokata plačate.

P. K. v S.

S sosedom, ki ni dal miru glede meje, sva se pismeno zmenila, da se bova ravnala tako, kakor geometer določi. Geometer je določil v njegovo škodo, zdaj pa noče nič slišati o tem.

Odgovor:

Ako imata ta dogovor med pričami, da je res pogodba, potem drž! in mu lahko poveste, da pravdo izgubi, če tudi že nad 30 let uporablja zemljo. Če pa ni veliko, pa je boljše pustiti, ima vsaj nauk, da človek, ki zaradi meje preveč zgago dela, največkrat — »gor plača«.

F. J. v P.

Kdaj bo v Mariboru knjigovodski tečaj?

Odgovor:

Imamo celoleten in polleten tečaj. Ti se začne vsako jesen, oziroma v februarju. Poleg teh priredi od slučaja do slučaja tečaj tudi Zadruga zveza, katere dneve pa objavi sama in jih izveste pri domačem denarnem zavodu, ali v njeni pisarni v Mariboru, Miklošičeva cesta 6.

H. L. v D.

Ali vam je znano kako sredstvo proti kačenju?

Odgovor:

Najbolj učinkovito sredstvo je — močna volja! Ne bom in — držim! So sicer še druga sredstva, neki anti-nikotin, ki se naroča pri Lindič, Ljubljana, Komenskega cesta 17. Dobro domače sredstvo je: zagnusiti cigareto z rožvino od nohta. Ta pri palenju tako zasmrdi, da se človeku cigareta pristudi.

J. K. v R.

Ali mora mati odjaviti glede zgradarinskega davka, ker sedaj ni več obrti v hiši?

Odgovor:

Mora. Navede naj dan, kdaj je bila obrt odjavljena in da potrebuje prostore za svoje kmetско delo.

A. Ž. v G.

Ali bode banovinska šola sprejela še kaj učencev?

Odgovor:

Sprejela jih bo, toda sedaj je že v sredi leta. Obrnite se na ravnateljstvo. Žal, da je sedanja banska uprava upeljala, da morajo učenci poleg tega, da delajo, še plačevati.

J. T. v J. V.

Ali ima najemnik, ki se je že izselil, še pravico v hišo, ali ga lahko ven vržem?

Odgovor:

V hišo hoditi nima več pravice, ako je že vse odnesel, kar je njegovega. Pri venmetanju morate biti pa previdni v besedah in dejanju! Če mu samo ukažete, da v vaši hiši nima ničesar iskati, še manj pa hoditi, mora tako iti.

J. J. v T.

Kolike so doklade banovinske in občinske, da vem izračunati davek tudi sam?

Odgovor:

Pojdite na svojo domačo občino. Tam poglejte banovinski proračun, ki je izšel v »Ur. listu«, boste med kritjem našli doklade v odstotkih. Tudi boste na občini izvedeli za občinske doklade, te so v vsaki občini različne in mi ne vemo za nje. Žal, da ni več Kmetске zveze! Ta je nameravala napraviti tečaje za vsako občino, kjer bi se naučilo ljudi, kako si naj davek izračunjo.

P. K. v B.

Kje se naroča uradni list?

Odgovor:

Naroča se v Ljubljani. Cena ni stalna, več obsega, več je treba plačati, stane letno do 500 Din.

*

Razvanje pri Mariboru. Proračun občine smo srečno spravili pod streho, navzlic gospodarski krizi, kakor tudi krizi, ki vlada že dalje časa v občinskem odboru, tako da je g. župan že hotel odločiti, zlasti v Razvanju tako težko župansko čast. Doklade so se določilo na vse neposredne davke 40%, trošarin-

del, te bodem morala dati v kak zavod, da se naučiš malo olike.«
Mihec: »Kaj se doma ne morem naučiti olike?«

Potrdilo.

Janezek: »Kaj misliš, Tonček, ti ribe zelo rastejo?«

Tonček: »Mislim, da. Veš, moj oče je vlovil pred enim tednom veliko ribo, sedaj pa je vedno večja, čim več ljudem o njej pripoveduje.«

Pavel je šel v gledališče z ženo in štiri mesce starim otrokom. Med prvim dejanjem se je otrok pričel dreti, nakar je prišel ravnatelj ter prosil, naj zapusti z otrokom gledališče, pri blagajni dobita denar nazaj. Ker

Domači vikar Kraft je moral odstopiti kar čez noč kaplanijo pri Sv. Trojici v Dobležičah čisto tujemu duhovniku, ki se je bil pritepel na Pilištajn nekod iz Koroške. Sam cesar ga je napodil iz službe, ker je oznanjal Lutrovo vero. In koj, ko se je prikazal na Pilištajnu, mu je nakazal graščak desetino desetih posestnikov. Lutrovec je vabil Dobležičane v cerkev. Šlo jih je nekaj parkrat iz radovednosti, a so slišali le zmerjanje čez svetnike, Marijo, papeža ter katoliško cerkev in maše je bilo konec, kakor bi pihnil. Ljudje so se bali krivega preroka in še dobležičke cerkve so se ogibali, da bi jih kje ne premotil zlodej in jim ugrabil dediščino očetov — pravo sv. vero.

Odkar se je naselila viteška gospoda na Hartenštajnu, je Lutrov duhoven skoro stalno v gradu, kjer ponavlja nedeljo za nedeljo zgoraj omenjena bogokletstva, pa mu vsi potrjujejo, da tako je prav in tako bo sedaj brez svetnikov, Marije, zakramentov, sv. maše ter papeža!

In kedo prihaja v družbi grajskega kovača v Lesično v delavnice, če ne oni nehidigatreba

Lutrov apostol, ker je seve za gospodo in proti kmetu.

Ta bo sedaj lepa na Pilištajnu! Ker so lahko-vernici tlačani zaupali svoj punt v mislih proti gospodi prijaznemu izdajalcu, jih bodo pometali v ječo in jim še tamkaj vsilili lutriš vero, ki je slabša od turške. Tako in enako so mislili in šepetali eden drugemu podložniki v neprestani bojazni, zdaj pa zdaj bode planil po njih grajski valpet z beriči in jih odtiral na odgovor radi punta proti oblasti in radi sile na spremembo vere.

Po par mesecih sta zapustila Hartenštajn graščakova sina in se vrnila v Celje, kjer je bil njun oče v cesarski službi. Grajski kovač se je zopet preselil v Lesično in prevzel z vso vnemo vodstvo delavnic, ki daleč niso mogle dohajati vedno novih naročil glede orožja ter viteških oprem. Ubogi Pavel je gledal in se čudil, ko je naletel povsod le na tuje obraze. Kmetov sploh ni bilo več blizu, ko so zvedeli, kedo je zopet gospodar kovačnic. Še taisti, ki je moral v Lesično, je skušal, da je opravil hitro in se ni spustil z grajskim kovačem v noben drug razgovor kakor, kar

ske na vino pa 50%. V primeri z drugimi občinami so doklade še znošne. Da bi le bilo več zastopnosti in medsebojnega razumevanja. To bi bilo želeli, saj bo to vsem v korist. Krivih prerokov in kritikov, ki svoj plašč vedno obračajo kakor veter piha, pa nič poslušati! — Zopet je zasijala elektrika po nekaterih hišah, tudi ostali bi jo radi imeli, pa je napeljava predraga. Kakor se čuje, bode tudi cerkev sv. Mihaela dobila v kratkem električno razsvetljavo. No, tedaj pa bo naša že itak lepa podružnica še bolj prikupljiva. Za ta načrt se prav posebno trudita naš župan g. Korosec in pa požrtvovalni cerkveni ključar g. Rot st. — Novih stavb se je v pretečenem letu dogradilo v naši občini nad 20, pa tudi v bodočem letu se namerava precej graditi. So to večinoma delavski domovi. Vsak si pač želi, da ima svoj dom in naj si bode še tako priprost. — V občinskem zastopstvu se obeta izprememba, kakor se je že izvršila po mnogih drugih občinah. — Naši sosede Pivolčani že tudi imajo električno razsvetljavo. Prav tako! — Graščina Hausampaher je z novim letom otvorila novo gostilno, kjer se bo tečilo vino lastnega pridelka. — Vinotoč je že otvoril posestnik Onič Matija. Je pač dosti vinca, pa malo denarja. Pa tako se tudi drugim vinogradnikom godi.

Št. Peter pri Mariboru. Ljudsko gibanje v pretečenem letu: Rojenih 81, med temi 8 nezakonskih, umrlo jih je 40, poročenih pa je bilo 21 parov. Pred več desetletji, ko je bilo v župniji znatno manjše število prebivalcev, je bilo število rojstev enako zadnjih let. — Na Novega leta dan je umrla pri svojih sorodnikih v Celestrini Marija Klemensberger iz Maribora. Rajna je bila dolgoletna in vnetna članica Krščanske ženske zveze v Mariboru. V metavi pa je umrl Pavalec Ivan. Dosegel je starost 83 let. Rajni je bil globokoveren mož, ki je ves čas izpolnjeval krščanske dolžnosti in nikdar zamujal ali opuščal službe ubožje. Mlademu rodu, ki je tako mlačen in površen v izvrševanju verskih dolžnosti, bi lahko služil za zgled. Naj ljubeznivi starček sniva v miru, dotlej, dokler ga ne zbude angelske trombe k novemu, večnemu življenju. — Mariborska prosvetna zveza — fantovsko okrožje priredi v mesecu februarju pri Št. Petru

smuške tekme. Smučanje je postalo tudi kmetijski mladini prijeten šport, ter si je že mnogo fantov nabavilo ali sami napravili smučerice ter se prav pridno vadijo v smučanju. Prilagodni mesec preskrbi ukaželjnim šentpetračanom prosvetno društvo »Skala« zopet poučno predavanje, in sicer o zdravstvu. Govoril bo zdravnik iz Maribora.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Gospod Rudolf Kodrič, šolski upravitelj v Vurbergu, in gospodična Leopoldina Matjažič, učiteljica pri Sv. Marjeti ob Pesnici, sta se dne 9. januarja tega leta poročila pri sv. Mariji na Brezjah. — Bilo srečno!

Ribnica na Pohorju. Le preveč se redčijo vrste naših značajnih, prezasluznih mož, ki jih bomo težko pogrešali. Tužno so peli naši zvonovi dne 3. t. m. v slovo priljubljenemu in mnogo spoštovanemu našemu županu g. Francu Vitzmanu, ki je umrl v 64. letu svojega življenja. Težko, že dalje časa trajajočo bolezen je prenašal z občudovano potrpežljivostjo. Ni hče pa ni pričakoval, da se mu dan življenja nagiblje že v zaton. Blagopokojni ostane v neizbrisnem spominu med nami kot trojen vzor. Prvič kot vzor enega izmed najboljših učiteljev in vzgojiteljev šolskih otrok. Z očetovsko besedo je ucepljal vestno in neumorno v mladi narodni naraščaj izobrazbo duha in srca. Izobrazbo srca še posebej je kazal otrokom in celi fari tudi z vzgledom, s svojim neomajnim in živim krščanskim prepričanjem. Na kratko rečeno, bil je vzgojitelj mladine, kakoršnih ni mnogo in to 32 let; doživel je samo 64 let. Drugič kot vzor modrega, človeško čutečega župana, ki mu je bil red in dobrobit občine glavni smoter. Razrešenega šolske dolžnosti in upokojenega so si ga naši občani, ocenjujoč vredno njegov značaj, prijaznost in sposobnost, izvolili leta 1927 za svojega predstojnika. V zalvalo za zaupano mu častno mesto je bil potem radevolje na uslugo, kadarkoli in komurkoli je mogel. Zlasti ubožci so izgubili z njim skrbnega očeta. Tretjič kot vzor poštenega in pravičnega, štedljivega in delavnega gospodarja. Kot sin uglednega posestnika Vitzmana v Puščavi je nosil v prsih dedno ljubav do gospodarstva. Čeprav razumnik, je rad prijemal brez sramu za kmetško delo na svojem lepem posestvu, ki ga je napredno upravljal. Njegovo

veliko priljubljenost ter spoštovanje napram njemu je najbolj jasno izpričala prebrojna množica, ki je šla za njegovo krsto. Dolžno čast mu je izkazala tudi naša požarna bramba, kateri je bil po močeh vsikdar ob strani. V ganljivih besedah ter v srce segajočih žalostinkah nad grobom je bil izkazan zadnji pozdrav enemu izmed naših zares najboljših mož. Bodl večni mir in pokoj njegovi blagi duši, preostalim pa naše globoko sožalje!

Vurberg. Podpisani sem bil hudo zbolel, toda ruski zdravniki v sanatoriju so z božjo pomočjo s svojo strokovno znanostjo in veliko skrbjo odgnali bolezen. Pred vsem velika zahvala g. šefu dr. Boleslavu Okolokulaku za njegovo požrtvovalnost. Ravno tako toplja zahvala tudi g. dr. Sergeju Kapralov ter sestri milosrdija gospej Olgji Keručenko-Markovskji. Bog daj tako plemenitemu ruskemu narodu boljših dni, kakor jih preživlja dandanes! — Vurberg, dne 6. januarja 1932. Al. Kokelj.

Sv. Anton v Slov. goricah. Božič najsvetejši v letu, starim si in mladim ti. V tem smislu smo praznovali tudi letošnje božične praznike. Le nekateri nepoštenjakoviči so bili tako drzni, da so si izbrali ravno ta praznik miru za nepošten posel in so skušali v noči od 25. na 26. december vlomiti v trgovino g. F. Markoviča. Najbrže so nameravali oropati tudi še pošto, ki se nahaja v istem posloju. Ker pa so menda že od prevelikega hrepenenja po plenu malo preveč zaropotali in ker trgovec ni imel tako trdnega spanja, kakor so menda mislili, jim je hitro prakrižal njihove zlobne načrte. Tak »obisk je imel ta trgovec že četrtič. V noči od 27. na 28. december pa so skušali vdreti v gostilno gospe Štefanije Rojs. Pa tudi tukaj so bili pravočasno pregnani. Ljudje se radovedno vprašujejo, kje so sedaj tiste varnostne odredbe, ki so bile v noči od 7. na 8. november podvzete. — Bila je razpisana služba javnega oznanitelja, ker je bivši odstopil. In tako se je priglasila cela vrsta kandidatov za to službo. Da se spoznajo oznaniteljske sposobnosti posameznih, zato sedaj čujemo vsako nedeljo drugega, ker tekmujejo med seboj, kateri bo odnesel prvenstvo in službo.

Kapela. Na praznik sv. Štefana se je preselila med nebeške zборе najstarejša družbenka

je moral. Pavle si ni mogel razložiti preobrata iz tolike prijaznosti ter zaupljivosti v — strah ter pobeg pred njim. Uganko mu je pojasnil šele stari Belakov Andrej, kateremu se tudi ni nič boljše godilo nego Pavlu. Odkar se je klatila tod ta vražja gospoda in dolgopeti lutovec, mu ni plačal nikdo niti enega polička, četudi je še tako zabavljaj nad Taha ter plemenitaše po gradovih.

Po tem razodetju je uvidel v življenju izšolanani ter preizkušeni Šterc, da bo v sedanjih časih tihega in odkritega boja za staro pravdo nemoogoče služiti gospodu in tlačanu. Za koga se je odločiti njemu, mu je bilo jasno, to mu je narekovala vest ter katoliška vera, saj je bil sin kmečke, slovenske in verne matere! Nikakor še ni bil pozabil udara Tahovega biča. Kakor psa ga je bil oplazil ta pijavka kot plačilo za delo. Ze davno zaceljena brazda mu je klicala v spomin osveto nad gospodo, kadarkoli si je potegnil z roko po obrazu. Vendar kaj je bila njemu storjena krivica v primeri s tisočerimi in tisočerimi, katerim je iztiskal grad kri ter solze iz kmetških položnikov! Ni bilo dovolj, da je zaslužnjila graščina

ubogo kmečko paro glede osebne svobode ter imetja, ne, še novo ter krivo vero mu je hotela usiliti in vkovati tudi kmečko vest ter dušo v verige grajske brezvestnosti! Pavel ni bil trstika, katero bi bil z lahkoto zibal sem ter tja veter dobrega zaslužka iz grajske blagajne, bil je neomajan hrast, kojega korenine so segale globoko v prepričanje, da kmet ni pes, ampak kristjan z res pravo dušo in neugnanim hrepenenjem po osebni svobodi ter pravici!

Čeravno v grajski službi, je bil z vsakim utripljajem srca za kmetà in njegovo svobodo, pa koliko razočaranje! Bratje iz kmečkih vrst so ga osumili za izdajalca brez vsacega dokaza le radi dejstva: služba ga je iztrgala za nekaj časa iz njihove sredine in ga preselila iz kovačnice na grad! Tolažil se je s prastaro resnico, da je baš kmet tolikokrat prenagel z zaupanjem ter z obsodbo. S čisto in odkrito dušo si je pridobil zaupanje tlačanov, zagrešil ni ničesar, kar bi ga tiralo na pranger izdajstva, mirna vest, pravica ter resnica bodo zmagale in mu pridobile nazaj čast ljudskega buditelja!

(Dalje sledi.)

je otrok zaspal, sta ostala. Predstava pa je bila zelo slaba in v tretjem dejanju reče mož ženi: »Daj no, ščipni otroka!«

Dober nasvet. Zena: »Gospod doktor, moj mož ponoči v spanju vedno govori, ali bi vedeli mogoče za kak pripomoček proti temu?« Zdravnik: »Dovolite mi, da bo smel doma čez dan več govoriti!«

V trafikih. Zena je šla kupovat za moža cigare. Trafikant jo vpraša, kakšne hoče, a ni vedela imena. Zato jo vpraša: »Ali hočete slabe ali močne?« Zena odgovori: »O, le močne, prav močne mi dajte, kajti mož jih itak v svojem žepu toliko polomi!«

Franciška Domajnko iz Radenskega vrha. Bila je 54 let v tretjem redu. Pokojno so čislali vsi, ki so jo poznali, ker je bila ljubezniva, akromna in ponižna. Njena plemenita duša ni bila zmožna žaliti nikogar. Bila je mehke narave ter je čutila v sreči in nesreči s svojim bližnjim. Iz njenih oči sta sijali dobrotu in ljubeznivost; za vsakega človeka je imela prijazno besedo. Lansko leto še krepka, zdrava in živahna, a sedaj na zimo je nenadoma zbolela; zadela jo je kap ter je čez osem dni umrla. Domači so še vedno upali, da jo bo krepilo še epomladansko solnce in zrak. Solnce pa se je skrivalo in za njo ni bilo več nobene pomoči. Priplul je v njeno bolniško sobo mrtvaški angel. Njegov ledeni dih je ustavil utrip Franciskinega srca za vedno, potem pa odplul z njeno lepo, čisto dušo na božji vrt, kjer prepeva slavo božjo. Položili so njeno truplo na mrtvaški oder, vso odeto v belo in rdeče cvetje. Cele množice ljudi so jo prihajale kropiti. Kako je bila priljubljena, je pričal njen pogreb. Na praznik nedolžnih otročičev jo je spremila dolga vrsta na farno pokopališče pri Kapeli. Domači pevski zbor se je poslovil od nje z ganljivo žalostinko. Naj v miru počiva!

Ščavnica pri Gornji Radgoni. Po Ščavniški dolini in izven nje se je raznesla vest o napričakovani smrti dobro znanega, uglednega ter naprednega posestnika g. Jakoba Nidl, kateri je postal žrtev svojega ogromnega bika. Po jutranjem opravljanju živine še ostane v hlevu, da pogleda pri konjih in govedih. Ko je hotel pritrčiti poleg bika desko k jaslom, ga hipoma trošči neusmiljena žival ob tla, mu razmesari glavo in prizadane tudi velike znotranje poškodbe. Kljub svojim ranam se še z veliko težavo splazi do hlevnega praga in zakliče na pomoč. Prihiti mu na pomoč bližnji sosed, ki ga zanese v sobo k svojcem, ki niso nič slutili grozne nesreče. Poslali so po zdravnika, a bilo je že prepozno. Čez nekaj časa je izdihnil svojo dušo. Strašna nesreča je vzbudila po cellem kraju splošno sočutje. Rajni naj počiva v miru!

Polenšak pri Ptuj. Marsikaj se pač spremeni v enem letu. Tudi pri nas smo imeli veliko različnih novic. Mnogokateri so nas zapustili in odšli po zasluženem plačilo na drugi svet. Življenjska bilanca je dosti razveseljiva, ker nas je obiskalo na novo rojenih enkrat več, kot jih je umrlo. — Novih gospodarjev z mladimi gospodinjami smo dobili le malo. Gotovo tudi znak denarne in gospodarske krize. — Najlepše in najpomembnejše spremembe pa smo doživeli v naši lepi domači Marijini cerkvi, Itak že tako lepo okrašena, je dobila za Božič še na glavni oltar prenovljeni in epopolnjeni krasni tabernakelj. Res, zdaj pač imamo ličen in dostojen dom Kristusa Kralja! Ob pogledu na ta bogato pozlačeni tabernakelj pač mora oživetiti vera v Njega, ki v njem prebiva. Daj, da bi mi Polenšani kaj radi zahajali pred Njega in Njegovo hišico ga iskreno moliti in častiti! Gotovo je, da bomo tudi v novem letu imeli vedno se kaj priporočati in ga milosti prositi. — Prvo, v novem letu, se je oglasila bela žena smrt v Brezovcih. Pobrala je našega naročnika in zvestega čitatelja tudi dobrih knjig, Franca Šilaka. Podlegel je pordnevni pljučnici, previden s tolažili sv. vere v 60. letu svoje starosti. Takoj za njim je zletel med nebeške krilate poldrugoletni Vinček Mežnarič iz Preroda. Še sveži gomili je pomnožila dne 8. t. m. nova. V njo smo položili truplo pridne in bogaboječe matere ter gospodinje trpinke Ane Muhič iz Lasigovec. Neozdravljivi naduh, katera jo je že mučila 20 let, se je pridružila pljučnica, ki jo je po ze-

lo kratkem trpljenju rešila zemeljskega življenja. Pokojna je rada prihajala k sv. maši, tudi na delavnik, ter pogosto pristopila k miži Gospodovi. Naj ji torej bo On milostljiv sodnik in plačnik. Tudi »Slovenski Gospodar« je moral vedno biti v njeni hiši. Rajnima večni pokoj, vsem preostalim žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Doslej nismo pri nas nič kaj verovali v tistega tiskarskega škrate, ki smo o njem večkrat slišali. Odkar je pa nedavno ta zlomek nas navadne lovrenške purgarje prekrstil v neverne purgarje, zdaj tudi mi verjamemo, da živi, pa Vas, g. urednik, lepo prosimo: v našem imenu ga kar vi parkrat stresite za njegove rogljičke, morda pa se le kaj poboljša — ta spak! Pa sporočimo naj še iz konca minulega leta dvoje: Na sam Božič je bilo pri lepi božičnici po večernicah z obleko obdarovano 45 najrevnejših šolarjev. Božje Dete naj obilo plača vse dobrotnike, ki so prispevali in vse, ki so se za prireditev trudili, najbolj domača gg. bogoslovca.

Podgorje. V petek dne 8. jan. smo spremljali k zadnjemu počitku Jurja Tašler, ki je dosegel visoko starost 81 let. Bil je v življenju pravi kristjan, ki je svoje dolžnosti natančno izpolnjeval. Dolga leta je služboval pri raznih gospodarjih kot hlapec, potem pa 35 let kot delavec v Köllnerjevi tovarni kos v Trbovljah. Zavedajoč se svoje stanovske dolžnosti je vselej in povsod vestno in natančno opravil svojo službo, ker je pač z vso ljubeznijo bil vdan svojemu gospodarju. Ko so mu moči opešale, je pustil delo v tovarni in šel k svojemu prvemu gospodarju Mežniku v Starem trgu, ki je res po očetovsko skrbel zanj. Pa tudi gospod Köllner ni pozabil nanj. Vsak mesec mu je dajal izdatno podporo. Bog daj rajnemu uživati večno plačilo! — Bilanca za ljudsko gibanje v letu 1931 je sledeča: Rojenih je bilo 34, poročenih pet parov, umrlo pa jih je 6, znak, da je tukaj zdrav kraj. Najstarejši je bil star 86 let. — Kriza je tudi pri nas. Blaga dosti, proda se malenkost, zato pa tudi denarja primanjkuje. Človek varčuje in varčuje, pa nič ne pomaga. Hotel sem doseči prvi milijon, pa ni šlo. Zato sem to opustil in bom raje začel pri drugem. Tu pa gre hitreje: ničle imam že skupaj. Mogoče mi še Vi eno preskrbite, da jih bo več.

Zavodnje. Umrli je v visoki starosti 89 let Napotnik Lovro. Opravljal je svoj čas razne odlične in odgovorne službe. Bil je župan, šolski načelnik in cerkveni ključar. Zadnja leta svojega življenja je blagi starček mirno preživljal na svojem prevžitku. Bog mu bodi pravični plačnik za vse dobro, zaostalim pa naše iskreno sožalje!

Slovenska Bistrica. Slovenjebistričanom in sosedom v okolici je znano, da je bila v jeseni leta 1930 podružna cerkev Sv. Marjeta v Ritoznoju popolnoma prenovljena. Ob tej priliki se je na dolgoletno željo slovenjebistriških župljanov poskrbelo, da se je v cerkvi postavil zelo okusen stranski oltar sv. Antona Pušč. Ker bomo slavili letos spomin ali god oziroma sopraznik sv. Antona Pušč. na nedeljo 17. jan., bo takrat izredna služba božja pri Sv. Marjeti. Ob 10. uri bo na čast sv. Antona

Pri nagnenju k maščobi, protinu, sladkosečnosti, izboljšuje naravna »Franz Josefova« grenčica delovanje želodca in črevesa in trajno pospeši prebavo. Raziskovalci na polju da so dosegli z »Franz Josefovo« vodo sijajne rezultate. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špacerijskih trgovinah. 13

pridiga, nato pa pri njemu posvečenem oltarju slovesna sv. maša in darovanje okoli glavnega oltarja za cerkvene potrebe. Slovenjebistričani in sosedje iz šentmartinskih, tinskih in venčeselskih gor, kakor tudi vi sinovi in hčere gornje in spodnjepolskavake nižave in od drugod, pohitite na ta Gospodov dan k sv. Antonu Pušč. na prijazen ritoznojski griček! Častilci sv. Antona Pušč. na svidenje 17. tega meseca v obilnem številu, da si izprosimo njegovega varstva in pomoči za bodočnost!

Podčetrtek. Garaža gostilničarja Staroveškega je v noči pogorela in z njo tudi poštni avtomobil, ki je vzdrževal promet na progi Tinje — Sv. Peter pod Sv. gorami in je imel stalni sedež v Podčetrtku. G. Staroveški je občutno oškodovan s požarom, ker je pogorelo pred leti isto poslopje in je bil nato postavljen nov hlev z garažo.

Smarje pri Jelšah. Pri tukajšnjem sodišču se je dne 9. januarja zagovarjal naš priljubljeni kaplan Rančigaj za stvari iz časa volilne dobe. Bil je oproščen. Njegov zastopnik je bil dr. Ogrizek iz Celja. Nas veselí!

Smarje pri Jelšah. V naši širni župniji z blizu pet tisoč prebivalci smo imeli v pretečenem letu 87 krstov, 23 porok in pa 77 mrličev. Sam december nam je pobral 10 otrok in 3 odraslene ter ga zato ne moremo hvaliti in v dobrem spominu ohraniti. Ta je še menda svojega naslednika — januarja — našunjal proti nam, ker nam ga je dozdaj skoraj vsak dan po enega farana odnesel. Na Novega leta dan so bili kar štirje farani na parah. Pa sam Bog ve, kaj se bo, ko so začele prav hudo razsajati ošpice — špičke! Silno je počila vse sosedu na Bobovem in vse naše družbenice Marijine družbe nagla smrt pridne Šafarjeve ali Vrbovšekove Tilčke. Na dan nedolžnih otročičev je zjutraj še veselo stregla došlim gostom — zvečer pa jo je zadela kap in v nedeljo nato je bila ob mnogoštevilni udeležbi cele župnije pokopana ter ji je ob odprtju grobu v imenu družben izpregovoril lepo slovo naš g. kaplan Rančigaj. Vzglejni njen brat se je lansko zimo pred njo v večnost podal, skrbna mati boleha in tako sta obstala na lepem posestvu le še dve sestri za delo. — Našemu vrlému sosedu in gostilničarju Antonu Baštevcu na Belem se je omračil um in je bil po nagli smrti dne 8. januarja pokopan. Velika familija in lepo posestvo brez očeta in gospodarja, to je bridko!

Koprivnica. Z novim letom smo dobili novega župana v osebi g. Ivana Vehovar, ki je daleč na okoli znan kot postrežljiv in ljubezniv mož, ki vsakomur rad pomaga če te mogoče. Da bo lažje nosil to veliko breme, mu hočemo vsi občani iti na roko, kjer homo le zamogli. Pa tudi starega župana g. M. Maruša hočemo ohraniti v hvaležnem in prijetnem spominu, saj je storil veliko za občinske reवे in popravilo zanemarjenih cest!

Mršnasela. Zadnje dni meseca decembra srgo spremljali k večnemu počitku Antona Šošterič, znanega gostoljubnega moža vsem obiskovalcem sv. Jošta. Teško ga bodo pogrešali lačni in žejni! Bil je tudi okoli 30 let cerkveni ključar pri podružnici sv. Jošta in je zelo veliko žrtvoval iz svojega za popravilo te prijazne cerkvice, ki obvlada skoro celo Posavje. Dobri Bog mu bodi plačnik za vse!

Senovo pri Rajhenburgu. »Bogu v čast, narodu v korist.« To geslo je bilo napisano na naši novi osnovni in meščanski šoli. Ni boljšega šolskega učnega programa, kakor je to geslo. Ako bi vse šole od osnovne do visoke

vzgjajale mladino po tem geslu, bi nam vzgojile nov in boljši rod, najboljše državljane in poštenjake. Kakor so že časopisi poročali, je bil gornji napis odstranjen dne 8. XII. 1931. Ljudje tega ne morejo pozabiti. Kjer se snide več ljudi, začnejo o tem razpravljati in povpraševati, komu je bil ta napis tako zopern, da so ga odstranili. Javnost z zanimanjem pričakuje, kdaj bo o tem zaznala šolska oblast in kaj bo ukrenila. Napisi so bili že označeni v odobrenih načrtih in je tudi oblastna kolavdacija odobrila celo šolsko poslopje, kakršno je. Javne zgradbe se vendar ne smejo predruščiti brez poprejšnjih oblastveno odobrenih načrtov.

Planina nad Sevnico. V naš trg, ki je bil do sedaj že tri leta brez zdravnika, se je naselil stalno banovinski zdravnik g. dr. Gustav Omahen, ki ordinira v Pintarjevi hiši vsak dan za splošne bolezni in za zobozdravništvo.

Sv. Barbara pri Mariboru. V pretečenem letu je bilo v naši župniji rojenih 48, poročenih 14 parov, umrlo jih je pa 28. Takoj drugi dan v letošnjem letu pa je na pljučnici umrl Franc Krajnc, posestnik v Zgornji Koreni. V njegovo hišo so imeli stalno pot le dobri časopisi in knjige. »Slov. Gospodar« mu je bil najljubši prijatelj, katerega je vsako nedeljo prečital na glas svojim domačin od začetka do konca. Njegovega pogreba se je udeležilo izredno veliko ljudi, med katerimi smo opazili tudi cenj. učiteljstvo, orožništvo, občinske odbornike itd. kar priča, da je bil pokojni med ljudmi izredno priljubljen. Lahko rečemo o njem, da v življenju ni imel nobenega sovražnika. Naj v miru počiva! Franc Grajfoner je na njegovi sedmimi nabral 110 Din za novo bogoslovje.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tako lepih božičnih praznikov, kakor jih je obhajala v minulem letu naša jurjevška župnija, je gotovo imelo le malo drugih župnij. Obhajala se je pri nas slovesnost nove sv. maše. Dne 27. decembra je ob krasnem in milem vremenu in ob velikanski udeležbi vernikov ne samo domačih, ampak tudi iz drugih župnij, v naši župnijski cerkvi daroval Vsemogočnemu svoje prvo sv. daritev č. g. novomašnik Janko Rojht. Mi Jurjevčani g. primicijantu ob doseženem cilju čestitamo in mu kličemo: Na mnoga leta!

Hajdina. Letošnje leto nam je vzelo iz naše srede že štiri osebe. Na novega leta dan je preminul v ptujski bolnici Franc Pincarič, ki je zavzemal najodličnejša mesta v župniji. Bil je namreč odbornik pri občini, blagajnik pri šoli, načelnik pri gasilskem društvu in celo častni član ptujske gasilske župe. Ker je bil talentiran mož, zato so ga povsod spoštovali, kjer je sodeloval za javni blagor naroda. Ker pa je bil tudi izredno družaben, zato so v njegovi družbi ljudje pozabili na vse skrbi in se prijetno zabavali pri zlati vinski kapljici. Najbolj žalostno pa je to, da še moč niti 50 let ni imel in ga je zastrupljenje krvi, tetanus imenovano ter pri popravilu studenca dobljeno, spravilo pod prerano grudo. Pa otročini, vsi trije tako ljubki, nimajo več očetovskega srca. Dne 8. t. m. pa je bil strašen pogreb, dva fanta namreč in ena vdova-posestnica. Stari ljudje ne vedo, da bi kar naenkrat trije mrliči romali tja ven na njivo božjo, kjer bodo pričakovali vstajenja dan. Bog ve, kaj vse nas še čaka v tem novem letu!

Slomi p. Polenšaku. Zadnji čas je bil odstavljen župan občine Slomi g. Anton Visenjak, ki je z vso varčnostjo vodil občino skoraj vsa povojna leta. Za trud in skrb za našo občino v sedanjem, ne kaj prijetnem času mu izrekamo iskreno zahvalo! Na njegovo mesto je imenovan g. Antolč Joža iz Žamenec.

Sv. Rupert nad Laškim. Letošnja zima nas v teh hriboh precej trdo prijema: v začetku decembra je pritisnila nezasižana poledica, ki je napravila na drevju ogromno škodo; potem nam je kuril hudi mraz. Ob koncu leta pa se je spravila na nas božja dekla smrt in tako neusmiljeno kosila zadnje 14 dni v letu, kakor bi hotela popraviti, kar je med letom zamudila: od 17. decembra do konca leta je vzela 9 oseb. Štiri stare, oziroma strejše ljudi je kar nemudoma ugrabila: nagle smrti je umrla 72 letna vdova Uršula Rezec v Podkrajci; Marija Platovnjak v Reki pri Sv. Petru 82letna vdova je zvečer dne 29. decembra prepevala, ponoči ob pol 12 uri pa naglo umrla; prejšnjo nedeljo je še v Laškem pobožno prejela sv. obhajilo. Dne 31. decembra pa sta istotako naglo preminuli: Mihael Horjak, posestnik v Mariboru, blag. krščanski mož in Peter Centruh, vdovec-posestnik v Trobendolu. Po dolgem trpeljenju je v Trobendolu preminula vdova Ana Kolar, po domače Razboršek. Naj počiva v miru! V letu 1931 pa smo se gibali takole: rojenih je bilo 75 otrok, med njimi pet nezakonskih, poročenih je bilo 15 parov, umrlo pa je 37 oseb. Najstarejši človek je imel 91 let, najmlajši pa dve uri.

Marija Gradec pri Laškem. Dne 9. decembra se je vršila pri nas prva seja novega občinskega odbora, na kateri se je obravnaval proračun za leto 1932. Iz občinskega proračuna, kateri se je na seji obravnaval in bil 14 dni občanom na vpogled, je razvidno, da znaša davčna podlaga v občini in to je večinoma zemljiški davek, 70.524 Din. V občini, ki šteje po zadnjem ljudskem štetju 2905 ljudi, se nahaja 37 družin, ki imajo ali so imele 9 živih otrok, katere imajo ugodnost davčne oprostitve, kar znese pri davčni podlagi okrog 20.000 Din. V proračunu se je zvišala postavka za socialno skrbstvo, to je za občinske reveže, od lanskega proračuna od 20.255 Din na 25.700 Din, istotako se je tudi zvišala postavka za šolstvo od 50.956 Din na 51.290 Din. Občina mora v svojem proračunu prispevati k šestim šolam kakor sledi: Sv. Miklavž nad Laškimi 11.000 Din, Sv. Lenart nad Laškimi 3448 Din, Reka pri Laškem 6482 Din, Sv. Marjeta 3301 Din, Laško 25.390 Din in Svetina 1636 Din. Znižala se je plača tajniku g. Podreberšku in sicer na njegovo privolitvev mesečno od 1500 na 1300 Din. Tajnik opravlja obenem tudi službo občinskega sluga. Doklade so se zvišale od dosedanjih 110% na 127% na neposredne davke. Pri vinu pa od 100 Din od hektolitra na 150 Din, pri vinskem moštu 100 Din, pri pivu istotako 100 Din od hl.

Sv. Jurij ob Taboru. Takega pogreba pa že mnogo časa ni videla naša župnija, kakor je bil v četrtek 7. tega meseca, ko je bila pokopana gospa Roza Lukman, rojena Hribovšek, sestra rajnega mariborskega stolnega prošta in prelata g. Karola Hribovškega in matič sedanjega častnega kanonika lavantinskega in univerzitetnega profesorja dr. Franca Lukmana. Pogreb je vodil v spremstvu 10. duhovnikov mariborski stolni dekan g. dr. M. Vraber. Rajna Ramšakova mama je zaslužila tak pogreb, saj ji je bilo v veliko veselje in čast, kadar je mogla v svoji hiši pozdraviti mnogo duhovnikov gostov. S svojim lapim zgledeom je vplivala na svoje okoličane tako, da so se štirje sinovi-okoličani posvetili duhovniškemu stanu. Duhovniška mati, odpočijte si na Srcu Najvišjega Duhovnika! — V noči prej je v Ojstriški vasi pogorel kozolec posetnika Danila Jesenika. Zažgala je hudobna roka. Ta požar je pri nas že 12. v teku enega leta. Ljudstvo je zbegano.

Raznoterosti.

Najstarejši Anglež. Med mrtvimi, ki počivajo v londonski katedrali, je Tomaž Parr prava izrednost. Omenjeni ima svoj spomenik med pesniki. »Stari Parr«, kakor so ga splošno nazivali, se je poslovil od tega sveta pred 300 leti v starosti 152 let. To je starost, kakor jo je sam izpovedal, pač pa njegovi tovariši niso dvomili glede istinitosti. Pri-povedujejo, da se je rodil leta 1483 in je živel od Edvarda IV. do Karla I., torej pod desetimi angleškimi kralji. Oženil se je prvič z 80 leti. Imel je dvoje otrok, ki sta pa kmalu umrla z ženo vred. Kot vdovec se je drugič poročil, ko je bil star 122 let, in je živel do leta 1635 mirno zunaj na deželi, dokler ga ni odkril angleški bogataš Arundel, ki je stikal okrog za posebnostmi. Ta je starca pregovoril, da mu je sledil v London, kjer je doletela starega Parra čast, da je bil predstavljen kralju Karlu I. Kot starostno posebnost so ga kazali okrog po krčmah. Sprememba poprej toliko let kar najbolj priprostega načina življenja mu je škodovala. Umrli je v hiši Arundla 14. nov. 1635. Raztelesilo so ga po smrti in ugotovili, da je povzročila njegovo smrt sprememba zraka. Po smrti sta slikala starega Parra dva tedaj najbolj znameniti slikarja: Rubens in van Dick. Ena od teh slik je v londonski narodni galeriji, druga v Dresdenu na Nemškem.

Dve deklici izvršili politični umor. — New-Delhi, Indija. Pod pretvezo, da želita prositi, naj bi se dovolila neka pavalna tekma, sta dobili dve deklici, dijakinji na univerzi v mestu New-Delhi v Indiji dostop do okrajnega načelnika Stevensa, ki je Anglež. Ko pa sta prišli pred njega, sta potegnili samokresa in uradnika na mestu ustrelili. Izjavili sta pozneje, da sta to storili z namenom, da se iz tega izcimi borba za samostojnost Indije.

Polom bank v Ameriki. Kontrolor nad drobnim denarjem Pole v Washingtonu se je nedavno izrazil, da je tekom desetih let in sicer od leta 1921 do letos, skrahiralo po celi državi nad 8000 bank. Večina je bila takih, ki so imele kapitala 25.000 dolarjev ali manj. Samo 37 je pa bilo med temi bank v velikih mestih s kapitalom 1 milijona dolarjev ali več.

Ogromen kip Lenina. Še nekaj večjega, kakor je kip »Svobode« pred new-yorskim pristaniščem, nameravajo postaviti ruski boljševiki v pristanišču mesta Leningrad. To bi bil ogromen kip Lenina, ki bo izdelan iz bron in visok 370 čevljev. Na vrhu bo imel velik svetilnik. Delo, za katerega so preračunani stroški na 70 milijonov dinarjev, bodo pričeli s 1. aprilom.

V Ameriki štedijo pri šolah. Šolska oblast v Čikagu ima v načrtu, da to leto odpusti iz službe 1200 učiteljskih moči, s čimer namerava prihraniti okrog treh milijonov dolarjev. Učence bi razdelili tako, da bi prišlo 4—6 učencev več na vsakega učitelja, ki bo ostal v službi. Med drugim imajo v načrtu, da se za eno leto popolnoma zaprete dve višji šoli.

Tat, ki se je skesal po 30 letih. Policija v Düsseldorfu na Nemškem je preje-